

mange projekter, der er blevet søsat vedrørende afhjælpning af problemerne på sygehusene, er fortsat ikke blevet til noget. For den, der er syg, for den, der er på venteliste, sner der alt for lidt. Specielt med hensyn til de mennesker, der er så uheldige at blive ramt af kræftsygdomme, må man sige at vi i Danmark er langt, langt bagefter.

Vi synes selvfølgelig, det er spændende, at sundhedsministeren har søsat et projekt, der går ud på, at vi danskere i gennemsnit skal leve 2 år længere, men det hjælper jo ikke meget, hvis man i de 2 års længere levetid bliver syg og så ikke kan komme til seriøs sygehusbehandling. Derfor er det vores opfattelse, at sundhedsministeren i mindst lige så høj grad burde bruge sine kræfter og sin interesse på at sørge for, at vores sygehusvæsen fungerer.

Vi synes også, det er beskæmmende, at man den 6. maj kunne læse i avisen, at Københavns Kommune har planer om at nedlægge 500 plejehjemspladser, og at vi i dag kan læse i avisen, at fremtidens pensionister selv kommer til at betale, hvis de ønsker hjemmehjælp. Det kan vi ikke være bekendt. De ordførere, der i dag har været inde på, at det danske samfund er et rigt samfund, glemmer, at de her mennesker ikke føler, at Danmark er et rigt samfund.

Når vi nævner det fra Fremskridtspartiets side, er det ikke, fordi vi ønsker at føre nogen overbudspolitik, men fordi vi ønsker, at der skal føres en anstændig politik. Det er ikke overbud, når vi vil have en politik, der behandler syge og ældre i det danske samfund på en ordentlig måde. Og den kassetænkning, hvor man snart hævder, at det er kommunernes skyld, og snart hævder, at det er amternes skyld, kan den enkelte borger ikke bruge til noget som helst. Derfor bør regeringen og derfor bør Folketinget vise sig sit ansvar voksent og sørge for, at de her ting kommer til at fungere.

Statsministeren sagde, at vi i det danske samfund har en social gæld, og svaret på det er naturligvis: Ja, det har vi. Vi har en forpligtelse til at hjælpe de mennesker, som er i social nød, og det er ofte dem, der står nederst på stigen, som ikke oplever det danske samfund som et velfærdssamfund, hvorimod de, der er højt på stigen og nyder godt af de mange velfærdstilbud, der udbydes fra politisk side, ja, det er selvfølgelig dem, der deltager i den offentlige debat, det er dem, der er aktive over for partierne, og det er dem, der får deres vilje, men i den sidste

ende er det dem, der sagtens kunne have klaret sig selv.

Så erkendte statsministeren også, at vi jo unægtelig har en pengegæld, som skal betales tilbage, og det er fuldstændig korrekt. Det glæder os selvfølgelig i Fremskridtspartiet, at mange års ihærdig indsats fra vores side har fået regeringen til at sætte det her punkt øverst på dagsordenen.

Men selv om man fra regeringens side nu bryster sig af, at man begynder at betale tilbage på gælden, så er kendsgerningen jo, at med en statsgæld stadig væk på op mod 600 mia. kr. vil der gå mindst 10 år – mindst 10 år – med den nuværende afviklingsssats, før man kan sige, at statens gæld er betalt tilbage.

Og det skal vel at mærke ikke være det, som regeringen hidtil har haft som sit væsentligste bidrag til at få gælden nedbragt, nemlig at man skaber nye indtægter. Det er også nødvendigt, at man tager et bandeord for regeringen som besparelser i sin mund og sørger for at få begrænset den offentlige sektors vækst.

En af de ting, der jo nok piner regeringen i øjeblikket, er, at der er problemer med betalingsbalancen. Dengang regeringen kom til i 1993, erklærede økonomiministeren, at med det store betalingsbalanceoverskud, der var på det tidspunkt, »var der råd til at bruge lidt af betalingsbalancen«, og det, man skulle bruge af betalingsbalancen til, var at få nedbragt den alt for store ledighed i Danmark. Og jeg skal love for, at man har brugt af betalingsbalancen: Man har brugt af betalingsbalancen i et sådant omfang, at vi nu er kommet i underskud igen.

Der er mange metoder til at få bragt underskuddet ud af verden på. Vi synes, det er fejlt, når regeringen og ikke mindst Socialdemokratiet, men også Det Radikale Venstre, i dag bruger taletiden til at fortælle, at det er de danske borgers skyld, det er de danske forbrugers skyld, at der kom underskud på betalingsbalancen, for det er jo bestemt ikke tilfældet.

Grunden til, at der er underskud på betalingsbalancen, er jo, at vi har manglende eksportmuligheder. Vi har tabt på landbrugs-eksporten, vi har tabt på industrieksporten, ja, vi har tabt på stort set alle eksportmarkeder de senere år. Og det har vi, fordi vi taber konkurrenceevne. Det er ikke kun, fordi landbruget i en kort periode har dårlige afregningspriser for grise, nej, det er, fordi der er krise i mange af de forskellige industrivirksomheder.